

Espanya és el país de la UE on pesa menys la imposició indirecta

- Els experts admeten que l'IVA encara té recorregut a l'alça però qüestionen el moment de la pujada
- Els tributs sobre el consum absorbeixen 9,9 de cada 100 euros de l'economia, davant la mitjana del 13%

AGUSTÍ SALA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 8.03.10

Espanya és el país de la Unió Europea (UE) en què els tributs indirectes, és a dir els que inclouen des de l'IVA fins als impostos que graven el tabac, els alcohols o els carburants, absorbeixen una proporció més baixa del producte interior brut (PIB). Segons Eurostat, aquests gravàmens van significar tan sols 9,9 de cada 100 euros de riquesa generada al país el 2008, en funció de les últimes dades comparades disponibles. La mitjana comunitària és 3,1 punts per sobre, el 13%; i la de la zona euro, tres punts, el 12,9%.

En el cas de l'IVA –el seu tipus general pujarà a partir de l'1 de juliol dos punts, fins al 18%, i el reduït un punt, fins al 8%– Espanya se situa en el penúltim lloc. Segons l'organisme estadístic comunitari, aquest gravamen sobre el consum va suposar el 2007 –les últimes dades comparades disponibles– el 6,1% del conjunt de l'economia. Només Luxemburg, un país considerat fins fa poc com un paradís fiscal, es va situar per darrere, amb el 5,8%. La mitjana comunitària va ser del 7,1% i la de la zona euro, del 6,9%, segons la mateixa font.

«És cert que Espanya no té una càrrega impositiva gaire alta comparada amb la dels seus socis, però caldria veure si la contraprestació que reben els ciutadans, via despesa social, és equiparable a la d'altres països amb més pressió fiscal», explica Joaquim Osés, de PricewaterhouseCoopers.

En tot cas, els experts coincideixen que els gravàmens indirectes, que recauen sobre el consum, no sobre la renda de les persones, són els que compten amb un recorregut més gran a l'alça a Espanya. El que qüestionen és el moment d'apujar-los pels seus efectes sobre el consum. Però fins i tot el conseller d'Economia, Antoni Castells, que havia criticat la pujada, es va mostrar comprensiu i va admetre que, conscient de la necessitat de rebaixar el dèficit públic, si hi ha un gravamen que sigui possible tocar en l'actualitat «probablement» és l'IVA.

EFFECTE SOBRE L'ACTIVITAT / La vicepresidenta econòmica, Elena Salgado, va fer servir durant la seva intervenció a Tribuna Barcelona els arguments de l'escàs pes de l'IVA en la recaptació per justificar la seva pròxima pujada. Les dades avalen les seves afirmacions. Els experts admeten que «la tendència general apunta cap a l'augment de pes de la imposició indirecta», segons Osés. Però es tracta de tributs regressius, és a dir, paguen proporcionalment més els que tenen menys. És per això que Guillem López Casanovas, catedràtic d'Economia de la UPF i conseller del Banc d'Espanya, defensa la diferenciació de tipus de l'IVA.

La solució consistiria a aplicar el tipus reduït i superreduït (4%) en aquells productes que més pesen en el cistell d'anar a comprar dels contribuents amb menys recursos. López Casanovas recorda que, tècnicament, la millor manera de redistribuir riquesa és a través de l'IRPF. Però, conscient de la dificultat de fer-ho d'aquesta manera, defensa la

diferenciació de tipus de l'IVA. També Osés aposta per «mesures paliatives» amb tipus reduïts en productes de primera necessitat.

Fonts del Ministeri d'Economia i Hisenda reconeixen que hi ha aquesta possibilitat, però a la vegada recorden que els gravàmens més baixos estan establerts per Brussel·les a qui, en tot cas, «s'ha de sol·licitar permís» per prendre qualsevol mesura d'aquesta mena.